Harrison nedal žádného vysvětlení věc konečně utichla. Jedním z prvních činů nově nastouplého prezidenta Clevelanda bylo napsati list konkurenci a blahopřáti mu k 50leté jeho veřejné takupské činnosti. Poselství jest v cestě a Soustátí není již jediným zemí, která opomenula zmíniti se o události, jež zajímala tolik Američanů. Pokládáme zprávu tuto za spolehlivou a radujeme se, že z jednu amerického sněmu jest pohaněna a způsobená dřívější vládou, neboť dvná zajisté i ten nejzarytější nepřítel církve katolické, že málo by svalitebným by bylo, nechati historickou událost takové důležitosti bez jakéhoadného uznání a nechati vzdělaný svobodný národ v ohledu zdvořilosti za národy pohanskými a protestantskými. Car, sultán, šach a vediv pospíchají s blahopřáním k nejvyššímu vládci církve katolické, Benjamin Harrison z Indiany letí. Nám může to býti útěchou, tudíž Benjamin Harrison, který nezastával zájmy lidu, byl tímto také poslán tam, odkud přišel, což si krásným právem zasloužil." — Odpovídáme článek ten Dennici k bedlivé úvaze. Mimochodem podotýkáme, že cokoliv myslí sobě dobrý lidík o "příznivosti" vlády, zdá se nám, že obyčejný dělník, průmyslník a obchodník myslí sobě přece, že Harrisonova vláda byla nám přece příznivější.

Všeobecně uznává a oceňuje se potřeba a prospěšnost Bohemian Voice, který plnou měrou plní úkol svůj. Však tu a tam vyskytne se nyaké hlas, který o úspěšnosti listu nicoho pochybuje. Proč? Inu, proto, že je kamsi posílán do knihovny, kde náhodou málo je všímán. Jest-li pak to není triviální námitka! Což je člověka rozumného, který bude očekávati, aby každé slovo časopisu, každá jeho myšlénka, ihned padla do půdy úrodné a všeobecně se ujala? Vezměme za příklad Dennici Novověku. Co ta už narozsívala se svobodomyslnosti a může snad pšici, že nepadla většina na skálu? Dennice nevychází snad výhradně pro svobodomyslné, nýbrž považuje dojista za své poslání, aby šířila svobodomyslnost tam, kde tato ocenění posud nedocházela. Nuž, měla by snad Dennice přestat vycházet, proto, že nalezneme místa, kde zbožní lidé by se jí ani nedotekli a buď v rukavicích, aneb pomocí kleští patrně na ohniště odnesli, jen aby se od ní nenakazili? Též tak Bohemian Voice. Ten nevychází jen pro ás Čechy, nýbrž též pro Američany, by z něho nabývali příležitosti o věcech českých se poučovati. Však ten bláhovec mohl by požadovat a očekávat, aby Američané jeden přes druhého padali, jen aby se Voicu přidili. Jest-li si ho každý komu ruce přijde nevšímá, to nesmí nás ště odstrašiti, nýbrž to vědomí, *jistota*, že někteří si jej všímají, sí nám postačiti a nás uspokojiti. Nemůžem rázem ocftiti se v popředí ho ostatního, nemůžem rázem dosíti všeobecné pozornosti a sympatií pro národ náš a jeho snahy. To se může přijíti jen ponenáhlu, krok krokem. A ono to přichází! V sle z 5. srpna čelného časopisu ublic Opinion, který přináší podky a úvahy o různých předmětech a otázkách a rozšířen je v kruzích nejuvědomělejších čtenářů a ezi časopisectvem vůbec, otištěn st článek z červencového Voicu ohemia, Ireland and Norway, nadepsaný "Bohemia and Home Rule". Ady i tam dochází Voice a jeho obsah povšimnutí, kteréž dojista nestane bez účinku. Ten, kdo by čekával, že jak my promluvíme, ude hned celý svět napínat uši, eb že jedním slovem, jedním číslem Bohemian Voice docílíme úplného převratu, podobá se člověku, který by dnes zasadil jádro jablkové ešetra by již chtěl míti strom ovoce ovcí. My teprvé sejeme símě a o má rozum, bude míti také trpělivosti vyčkati, až símě uzraje.

Při až čtyři roky trpěl jsem chorou jater a ledvin, proti čemuž m uznal dra. Augusta Koeniga nburské kapky za vydatný lék. — C. Huefner, San Francisco, Cal.

Zlatá žíla trvale vyléčena. — Bezbolestným léčením, jedna návštěva dostačí. Chorobám věnována zvláštní pozornost. Dr. A. J. Cook, Pod Hotel Annex, Council Bluffs, Ia. (16k76t)

President ke kongresu.

Poselství presidenta, které poslal kongresu v úterý dne 8. září, zní následovně:

"Jelikož stav obchodu jest ve zvláštní a hrozivé situaci, dotýkající se blahobytu a úspěchu všeho lidu našeho, viděl jsem se nuceným svolati zvláštní sezení zástupců lidu v kongresu, za tím účelem, aby moudrým a vlasteneckým použitím povinnosti zákonodárné, jakáž jim jedině náleží, nynějšímu zlu bylo uleveno a nebezpečí hrozící v budoucnosti odvráceno.

Naše nešťastná finanční tíseň není následkem nepřemožitelných okolností neb stavu našich přirozených zdrojů, aniž lze přičítati vinu nehodám, jež často vadí národnímu zrůstu a blahobytu. Za hojné sklizně, za slibné vyhlídky na výnosnou výrobu, za neobyčejně vábivých příležitostí ku bezpečnému ukládání a s dostatečnou bezpečností zájmů obchodních, vznikla náhle finanční nedůvěra a obavy na všech stranách. Četné peněžní ústavy zastavily platy, poněvadž hojné jinak své jmění nemohly obrátiti mžikem v hotovost, by vyhověly požadavkům přestrašených vkladatelů. Ústavy a jednotlivci tací, kteří nepodlehli, musí držeti v záloze hotovost, kterouž by za jiných okolností rádi půjčili a ti kdož obchod vedou jsou překvapeni, když shledávají, že záruky, které za půjčky nabízí a které až posud byly dostatečnými, se nyní nepřijímají. Ceny, které považovány byly za ustálené, stávají se náhle smyšlenými a ztráty a úpadky jeví se ve všech odvětvích obchodu.

Věřím, že tyto věci hlavně přičísti dlužno kongresním zákonům, týkajícím se koupě a ražení stříbra vládou. Tyto opatření vtěleny jsou v zákon přijatý dne 14. července 1890, kterýž byl koncem velké agitace o předmětu tom a kterýž lze považovati za přiměří po dlouhém zápase mezi zastanci neobmezené ražby stříbra a oněmi, kteří jsou nak oněni ku konservatismu. Nepochybně že měsíční koupě 4½ milionu uncí stříbra vládou, povinná dle zákona toho, byla považována od těch, kteří výrobou stříbra se zanaší, za jistou zaruku zvýšení ceny jeho. Výsledek byl však jinakým, neboť hned po částečném nepatrném stoupnutí stříbra, které následovalo, počala cena klesati po přijetí onoho zákona a dostoupila nyní nejnižšího stupně až posud známého. Tento výsledek vedl k obnoveným a úsilovným snahám ve směru svobodného ražení stříbra.

Mezi tím nejen že hromadí se zlo působení nynějšího zákona, nýbrž i následky ku kterým jeho provádění nevyhnutelně vésti musí stávají se patrnými všem, kdož poněkud pozornost svou věnovali věcem finančním. Tento zákon ustanovuje, aby na zaplacení 4½ mil. uncí stříbrného kovu, který sekretáři pokladny měsíčně koupiti je nařízeno, vydány byly pokladní noty, které jsou splatnými na předložení buď zlatem, aneb stříbrem, dle přání sekretáře pokladny a že tyto noty mohou znovu vydávány býti. Však zákon obsahuje též prohlášení, že jest ustáleným politickým směrem Spojených Států udržovati oba kovy na stejné ceně, v dosavadním zákonitém poměru, aneb v takovém poměru, jaký zákonitě ustanoven bude.

Toto prohlášení tak omezuje jednání sekretáře pokladny, že nemůže používati moci mu svěřené, když by jednáním takovým stejnocennost mezi zlatem a stříbrem byla porušena. Jest patrným, kdyby sekretář odepřel vypláceti tyto pokladní poukázky zlatem na požádání, že následovalo by nevyhnutelně jejich znehodnocení, klesání v ceně, co papírů vyměnitelných za stříbro pouze a tím by porušena byla rovnocenost mezi oběma kovy ku prospěchu zlata. Až do 15. července 1893 bylo vydáno těchto pokladních poukázek za stříbro koupené v obnosu více než 147 mil. dol. Ač všechno toto stříbro, až na malou výminku, leží neraženo a bez užitku v mincovně, mnohé z poukázek za ně vydané byly vyplaceny zlatem. To jeví se nejlépe z výkazu, dle něhož mezi 1. květnem 1892 a 15. červencem 1893 vydáno bylo takových poukázek na koupi stříbra za 54 milionů dol. a toutéž dobou bylo takových poukázek v úřadě pokladním vyměněno za zlato za 49 milionů dolarů. Směr nutně sledovaný, totiž vyplácení těchto poukázek zlatem, neušetřil zálohu zlata 100 milionů dolarů, držených stranou za účelem splacení jiných poukázek, neboť z fondu tohoto bylo již použito asi 150 milionů dolarů na splacení poukázek vydaných na koupi stříbra a poprve od utvoření fondu tohoto bylo k němu sáhnouti.

Tak jsme umožnili mizení zlata a poskytli příležitosti jiným národům, kteří dovedou toho ocenit, k rozhojnění svých zásob. Že příležitosti této nebylo zanedbáno, to vysvítá z velkého množství zlata, které vyzdviženo bylo z pokladny v nedávných dobách a vyvezeno k upevnění finančního stavu zemí jiných.

Za rok končící dnem 30. června 1893 bylo vyvezeno zlata více než přivezeno do země za 87½ milionu dol. Od 1. července 1890 do 1. července 1893 ubylo zlata z pokladny za 132 milionů dolarů, kdežto toutéž dobou přibylo v pokladně stříbrné měny a stříbra za 147 mil. Jestli nebudem stále vydávati vládní úpisy a prodávati je za zlato, abychom tím ubývající zásobu té, hož doplňovali, jest patrným, že účinek zákona nynějšího o koupi stříbra povede k úplnému nahražení měny zlaté měnou stříbrnou ve vládní pokladně a musí vésti k placení povinností vládních znehodnoceným stříbrem. Za těch okolností musilo by zlato zmizeti a vláda nemohla by upustiti od úmyslu udržování stříbra a zlata na stejné míře. Kdybychom pak musili používati měny velmi znehodnocené, dle měřítka obchodního světa, nemohli bychom pak více činiti nároky na místo mezi národy první třídy, aniž by mohla vláda splniti své povinnosti, které jí byly uloženy, aby totiž opatřila lidu pro jeho potřebu nejlepší měnu.

Jestli má stříbro v naší měně a ve měně světové vůbec vespolným mezinárodním působením zaujímati místo větší, jak mnozí příznivci téhož dovozují, jest patrným, že Spojené Státy nebudou v postavení, aby vynutily si slyšení v zájmu toho, pokud chceme pokračovati v úsilí o dosažení toho účele samotni. Vědomí v kruzích obchodních mezi naším lidem, že vláda nemůže svou vůlí uhraditi vnitřní hodnotu, ani udržeti špatnější měnu na rovni měny lepší svou vlastní snahou, spůsobila takový nedostatek důvěry doma v stálost hodnoty měny, že kapitál odpírá pomoci novým podnikům, kdežto zároveň miliony se ztahují ze zdrojů obchodních a průmyslových, aby staly se nečinými a neplodnými v rukou nedůvěřivých držitelů. Zahraniční kapitalisté, vždy opatrní, nejen že odmítají kupovati amerických úvěrních listů, nýbrž spěchají odbývati třeba se škodou těch, jež mají.

Vzhledem k této situaci nedostačuje abychom řekli, že obavy ohledně budoucnosti našich financí jsou bezpodstatnými a že není příčiny pro nedostatek důvěry v úmysly a moc vládních slibů. Již to samo, že nedůvěra panuje, ať povstala jakkolivěk, jest ohrožením, které nemělo by se zanedbávati ani na okamžik. Kdyby úlohou, která před námi leží bylo udržení jistého známého množství stříbra na roveň zlatu, možno že naše možnost tak učiniti dala by se odhadnouti a měřiti; možno též, že vzhledem k našemu nevyrovnatelnému vzrůstu a prostředkům, mohlo by se příznivě rozhodnouti; však když naší snahou jest udržeti rovnost an množství stříbra zrůstá o 50 milionů každoročně, aniž je jakého omezení zrůstu toho, sotva lze tvrditi, že jest to otázka, jejíž rozluštění nepodléhá pochybnosti.

Lid Spojených Států má právo míti ustálenou měnu a peníze, které uznávány jsou co takové v každém trhu na celém světě. Vláda nemá práva poškozovati lid finančními experimenty, které jsou v odporu se směry a obyčeji jiných civilisovaných států, aniž jest oprávněna dovolovati přemrštěnou a nepřiměřenou důvěru v naši národní sílu a schopnost, tak aby do nebezpečí uváděna byla spolehlivost peněz lidu. Tato věc povýšena jest nad politiku stran. Ona přímo týče se každého obchodu a každého povolání a zasáhá do každé domácnosti v zemi. Zejmena důležitá jedna stránka této věci neměla by se přehlížeti. V dobách jako nynější, kdy zlo špatné měny nás ohrožuje, špekulant může očekávati hojné žně z neštěstí jiných. Kapitalista může chrániti se hromaděním peněz, ba může nalezati i prospěch v kolísání cen; však dělník námezdní, který první poškozen jest znehodnocením měny a poslední který má prospěchu z nápravy její, jest úplně bezbranným. Jeho výdělek závisí od podnikavosti důvěřujícího a spokojeného kapitálu. Jestli ten mu chybí, jest jeho stav mimo zlepšení, neboť nemůže ani kořistiti z neštěstí jiných, aniž hromaditi práci. Jeden z největších státníků naší země, mluvě před více než 50 lety, kdy rozrušení peněžní měny způsobilo obchodní tíseň, pravil:

"Člověk jemuž před všemi jinými záleží na zdravé měně peněžní a který trpí zlověstnými zákony u věcech peněžních, jest ten, kdo dobývá si chleba svou denní prací."

Tato slova jsou pravdiva dnes tak, jako byla když pronešena a měla by nám hluboce připomenouti, že nevyplnění naší povinnosti touto dobou musilo by zvláště poškoditi ty naše krajany, kteří pracují a kteří, následkem jejich počtu a stavu oprávněni jsou k nejbedlivější péči své vlády.

Jest nade vše důležito, aby takové úlevy jak kongres poskytnouti může v nynějším stavu, poskytnul ihned. Pravidlo, že "dvakrát dává kdo rychle dá" jest přímo použitelno. Může být pravda, že nesnáze v nichž obchod země tone, pochází právě tak z obavy zla, jako ze zla skutečného. Můžem též doufat, že klidná rozvaha ovládne a že ani kapitalista, ani dělník nepodá se nerozumné panice a neobětuje majetek neb jiné zájmy pod vlivem přehnaných obav. Však přece každý den odkládání v odstranění jedné ze zřejmých a hlavních příčin nynějšího stavu věcí zvětšuje zlo již způsobené a zveličuje zodpovědnost vlády za jeho trvání. Cokoliv jiného lid má právo očekávati od kongresu, může přede vším dojista požadovati zrušení zákonu odsouzených třiletou zlověstnou zkušeností a to tak brzy, jakmile jeho zástupcové mohou zákonitě k tomu přikročiti.

Bylo mým úmyslem, svolati kongres ku zvláštnímu zasedání počátkem září, abychom mohli náležitě nakročiti ku práci opravy celní, kteréž pravé zájmy země patrně požadují, kterou velká většina lidu, jak vysvítá z hlasování, si přeje a očekává a k jejímuž provedení každá snaha nynější zeměsprávy je vázána. Však ač oprava celní neztratila ničeho ze své přímé a trvalé důležitosti a musí v nejbližší budoucnosti zaměstnávati pozornost kongresu, zdá se mně, že finanční stav země měl by ihned a přede vším jiným být vzat v úvahu Vaším čestným tělesem.

Odporoučím důtklivě neodkladné zrušení ustanovení zákona přijatého 14. července 1890, nařizujícího koupi kovu stříbrného a takové další zákonité zakročení, které by postavilo mimo pochybnost a omyl úmysl a možnost vlády plniti své peněžní závazky v penězích všeobecně uznávaných ve všech civilisovaných zemích.

Grover Cleveland.

Výkonná budova, 7. srpna 1893.

Pruh Čerokýzů.

Z Washingtonu se sděluje: Přípravy k otevření pruhu Čerokýzů jsou skoro skončeny. Sekretář Hoke Smith dnes obdržel telegram od jednatele, který rozděluje mezi rudochy pozemky, jež jim byly ponechány na výběr, že týž bude s prací svou hotov do 14. t. m. Jakmile tato práce bude hotova, vydá president prohlášení ihned a sekretář Smith soudí, že den otevření bude určen mezi 1. a 15. zářím. Náčelník Bushyhead obdržel návěští, aby si vybral pozemky ihned. Gen. Schofield zaslal následující zprávu gen. Millesovi: "V očekávání prohlášení presidenta vykliďte Cherokee pruh ihned a vypuďte všechny osoby, které nemají tam práva, až do té doby, kdy zaujmutí pozemků bude oprávněno presidentem. Mějte pohotově potřebnou vojenskou moc k vypuzení všech neoprávněných osob z pruhu toho a udržení téhož liduprázdným až do prohlášení presidenta. Toto lze očekávati v několika dnech." — Na základě tohoto nařízení poslány čtyry setniny jízdy z Fortů Keno a Supply a čtyry z Fort Riley do pruhu Čerokýzů.

DO HOWELLS, NEB.

NOVÝ OBUVNICKÝ KRÁM

otevřeli dne 30. července

B. PINGER & K. KARNÍK

a zásobili jej

hojným výběrem nejlepší obuvi.

Jest to jediný obuvnický krám v Howells a každý může být jist, že bude co nejlépe obsloužen.

V hojnou přízeň doufají

16-3k) PINGER & KARNÍK.

NEJSTARSÍ A NEJZKUŠENEJSÍ

český právník

V NEBRASCE

jest

FR. DOLEŽAL

VE FREMONT, NEB.

Poslouží ochotně ve všech případech soudních, v kterékolivěk části státu a v jakémkolivěk soudě aneb poradou v jakémkolivěk případě. Patnáctiletá praxe soudní zajišťuje dobré výsledky.

Adresujte: (48—

FRICK & DOLEŽAL,
Fremont, Nebr.

DR. PRICE'S
Cream Baking Powder.

Jediný čistý prášek z vinného kamene.—Žádná ammonnie a kamenec.
Užíván v milionech domácností.--40 let v popředí.